

'Joie de vivre'

Viering 15 jaar 'De Lier'

30 juni 2019 - 10.30 uur

H. Magdalenakerk – Brugge

- **Welkom** door de voorganger.
Aansteken van de paaskaars + gedachteniskaarsjes voor overledenen.
- **Lied:** Zomaar een dak (H. Oosterhuis)
- **Duiding feestviering** De Lier en thema 'Joie de vivre' (Levensvreugde, Levenskeuze - 'choix de vivre' - en Levenskunst).
- **Zeg het met bloemen**

15 jaar De Lier

Bloemen om te vieren... samengebracht in een bloemstuk

Bloemen heel verschillend van vorm, kleur en geur

maar allemaal even mooi

zo zijn ook de Liergangers verschillend,

maar je mag zijn wie je bent

Bloemen rechtopstaand ...

geplaatst in water met een gouden bodem

zo zijn ook de Liergangers

drinkend van dezelfde bron: goud ... goddelijk ... hemels.

Bloemen liggend op het water...

voor zij die er niet meer zijn

stil, rustend heel dicht bij de bron en kijkend naar ons

Bloemen om te vieren

geplaatst in cirkels van onuitgesproken verbondenheid

verwikkeld, omwikkeld, steun voor elkaar

En nog open cirkels... open naar de harde wereld

plaats makend voor al wie nog zoekende is.

15 jaar De Lier

Bloemen samengebracht in een bloemstuk

Bloemen spreken... mensen zwijgen

en God houdt onhoorbaar even zijn adem in

Marjan Michielsen

- **Stiltemoment**

- **Openingsgebed** geïnspireerd op Psalm 63:

Naar U sta ik op in de morgen.

Ik zoek U in de dageraad. Heel de schepping komt van U.

De mens – als een boom – standvastig, oprijzend naar de hemel.

De armen – als de takken van een boom – wuivend naar elkaar, en beschutting biedend.

De mens – dankbaar voor het materiële comfort, zo vanzelfsprekend.

Dankbaar voor familie, vrienden, gemeenschap die hem omringt.

En Gij – altijd aanwezige- die mij hebt getrokken uit de schoot.

De nieuwe dag ligt voor mij: wat neem ik mee van gisteren, dat goed was?

Al het beschamende: mijn twijfels, vooroordelen, angsten...

Neem ze van mij af. En dat ik dit was, en geen ander.

Wat wordt van mij vandaag verwacht?

Help me te doen wat moet: niet vluchten, aanvaarden, afwerken.

Biddend om kracht, mij rechten voor de volgende taak.

Leer mij evenwicht vinden tussen werk en rust.

Hier ben ik! Aanvaard mijn grenzen.

Wat kan ik voor je doen, binnen mijn grenzen?

Naar U sta ik op in de morgen? Ik zoek Uw aangezicht.

Ik vind U in mezelf en in de medemens:

de enige ware vindplaats, waar de zaden geplant zijn om te groeien en te bloeien

op de weg die Jezus ons is voorgegaan.

Gij die mijn voeten hebt gezet, me hebt doen weten dat ik gaan kon.

Dat ik zal komen waar Gij zijt.

En die weg moet ik niet alleen gaan.

Er is de medemens van wie ik dankbaar ontvang en met wie ik ruimhartig deel.

Ontvangen en delen.

Naar U sta ik op in de morgen.

Red mij, heb mij lief.

- **Lied:** Psalm 63, vrij (H. Oosterhuis / T. Löwenthal)

- **Lezing:**

Laat de woestijn en het dorre land zich verheugen,
de wildernis jubelen en bloeien,
weelderig bloeien als de krokus;
laat haar uitbundig juichen en jubelen.

Zij wordt getooid met de glorie van de Libanon,
de luister van Karmel en Saron.

Dan zal men de glorie van de HEER zien, de luister van onze God.

Geef de zwakke handen weer kracht,
maak de bevende knieën sterk.

Zeg tegen iedereen die radeloos is:

‘Houd moed, wees niet bang, hier is uw God,
Hij brengt de wraak mee, de goddelijke vergelding,
Hij komt u redden.’

Dan worden de ogen van de blinden geopend en de oren van de doven geopend.

Dan danst de kreupele als een hert en juicht de tong van de stomme.

En water welt op in de woestijn, rivieren in het dorre land.

Het verschroeiende land wordt een meer,
de dorstige grond een waterrijke fontein.

Op de plaats waar jakhalzen lagen, groeien dan riet en papyrus.

Daar komt een gebaande weg die de heilige weg zal heten.

Geen onreine zal die betreden, die gaat zijn eigen weg,
geen dwazen dwalen er rond.

Leeuwen zijn er niet en wilde dieren zullen niet op die weg lopen,
ze zijn daar niet meer te vinden;
alleen verlost en bewandelen die.

De verlost van de HEER keren terug;
met gejubel zullen zij Sion binnenkomen,
hun hoofd met eeuwige vreugde gekroond.
Blijdschap en vreugde zullen hun tegemoetkomen,
droefheid en gezucht zullen wegvluchten.

Jesaja 35,1-10 – Willibrordvertaling 1995

- **Korte duiding** van de lezing door Koen Dekorte

Beste mensen

We hoorden de woorden van Jesaja:

'De woestijn zal zich verheugen, de dorre vlakte zal vrolijk zijn'.

'Zullen' en 'zal'.

Woorden die voortdurend voorkomen in de tekst.

Dat heeft alles te maken met de aard van de Godnaam. Wij lezen als Liergemeenschap de bijbel en de krant. (Dat vat goed onze visie samen).

En ik lees in mijn gazet: 'godnaam eeuwenlang foutief vertaald': *ik ben die ben*. Want 'ik ben' bestaat niet in het Hebreeuws. Je kan in het Hebreeuws het werkwoord 'zijn' niet vervoegen in de tegenwoordige tijd, want dan sluit je jezelf op in een kant en klaar hier en nu. Juister is het om te vertalen: 'ik zal zijn wat ik zal zijn'. De godnaam verbindt zich dan met toekomst, of met perspectief (om het met de baseline van YOT te zeggen: ruimte voor perspectief). God als een immense Ruimte die Toekomst biedt.

Of met Verlangen (om het met woorden van Patrick Perquy te zeggen).

Of met beweging. Daarom moet zo'n tekst van Jesaja 35 op een

schommel voorgelezen worden: vanaf nu een nieuw liturgisch voorschrift voor de katholieke eredienst. Met zwier, met beweging, met wind in de haren.

Daarom kiezen we er ook voor om in deze viering niet terug te blikken, maar vooruit te kijken.

Een andere naam voor God is het Hebreeuwse woord EL. Dat betekent ook 'naar', 'in de richting van'.

Richting, sens, zin. God als een *sense unique*, maar dan niet van een smalle steeg, maar een brede, kronkelende weg. Als je aan God denkt, zegt de Bijbel, kan je niet ander dan aan beweging denken.

Tot slot. Ik herinner me een verhaal van Annemie en Geert en hun kleindochter. De moeder komt Zoë ophalen en aan de voordeur zegt Zoë tegen haar moeder: "Kijk mama, oma en opa zijn nog niet dood, want ze bewegen." (inderdaad stonden oma en opa daar in de gang enigszins te bewegen). "Want als je dood bent, beweeg je niet meer". En toen zij ze: "maar als ik dood zal zijn, dan zal ik nog een klein beetje wegen". Zó (met één vinger).

Het verrijzenisgeloof van een kind op de schommel van leven.

- **Lied:** Deze woorden (H. Oosterhuis / T. Löwenthal)
- **Getuigenissen:** Wat is 'Joie de vivre' voor mij?

a) Siebe (met bijstand van Sarah)

b) Lut

Joie de vivre...

dit klinkt bruisend en actief

Hier zou ik iets over moeten zeggen.

Voor wie mij niet kent: ik ben niet echt bruisend.

Actief: OK, af en toe misschien.

Waarom sta ik dan hier om u hier iets over te vertellen.

Omdat joie de vivre, levensvreugde, iets is waar iedereen wel zijn eigen verhaal over heeft. Zonder levensvreugde is er geen leven, hoogstens een bestaan. Maar hoe vullen we dit in?

Dit is hoe ik het zie.

We maken allemaal keuzes. Deze keuzes maken dat we een weg volgen waarbij we mensen ontmoeten, dingen meemaken en hierop reageren. Soms loopt dat vlot, soms niet. Maar we gaan verder omdat dit nu eenmaal zo gaat.

En dan is er af en toe iets dat raakt. Een gesprek dat onverwacht je gedachten op een ander pad meeneemt. Een landschap met kleuren waarvan je niet wist dat ze mogelijk waren en je daardoor los maken van alles wat je dacht te kennen. Muziek die je raakt tot in je ziel. Een toespraak die je een antwoord geeft op een vraag waarvan je niet wist dat je ze had.

En soms dingen die nog eens niet zo indrukwekkend en indringend zijn maar je gewoon een goed gevoel geven. Een beeld, een herinnering, een geluid, een geur.

Als ik het visueel zou voorstellen dan zie ik levensvreugde als een aantal punten in een lijntekening. Het ene punt is verbonden met het volgende. Voor sommige mensen zijn er heel veel punten die de tekening vormen, voor anderen zijn het er minder.

Maar verbonden met elkaar vormen ze allemaal een geheel, een tekening die de levensloop vormt. Hoeveel punten er zijn is niet belangrijk maar wel de tekening die ze vormen. En die kan grillig zijn of eenvoudig. Maar altijd mooi en sterk. Als we het willen zien.

Ik ben dankbaar voor de mooie momenten die ik mag beleven. Dat ik nu hier sta en dit met jullie deel is niet evident. Maar het mooie is dat dit puur vertrouwen is in jullie.

En dat is een dikke stip in mijn tekening.

Van hieruit ga ik weer verder in de opbouw van de tekening van mijn leven.

c) Jacques

Joie de vivre

Het kan een wonder zijn: als zeventigjarige wakker worden met de naïeve ogen van een kind. Wonderlijke kleuren zien, allerlei vormen, uitgestrekte landschappen, mooie steden, schitterende architectuur en schilderijen. En mensen ook, overal. Prachtige klanken horen, gevlochten tot ontroerende muziek en stemmen van mensen. Aangetrokken worden door de natuurlijke

geur van bloemen en genieten van de smaak van goed gecultiveerde wijn en van een zoen. Het bidden ondergaan van een romaanse kerk. De straling voelen van water, of van een hand... en verrast zijn hoe het ene gevoel een ander kan teweeg brengen.. en onrustig worden.

Choix de vivre. Ooit hebben wij mensen gezien, gehoord, die naar ons keken en wenkten: gij kunt iets, kom en doe maar mee. Kiezen om te gaan, roekeloos, te studeren en te werken, om iets te doen, om iemand te zijn, een gezin te stichten, baby's te zien geboren worden en ontluiken en opgroeien tot prachtige mensen, en weer opnieuw, de kinderen van de kinderen. Zal alles wel goed zijn? Wij gaan.

Er is een tijd van zekerheid en één van twijfel, een tijd van vreugde en een tijd van verdriet, een tijd van genot en een tijd van pijn, een tijd van komen en één van gaan.

Choix de vivre is vrij zijn: wat zal de keuze zijn? Het zal mijn keuze zijn.

Wat zal ik doen als het pensioen eraan komt, het einde van de taak waar ik voor ging? De nostalgie als signatuur van nooit opgehouden levensvreugde. Het voorspelde zwarte gat als een hersenschim: hoe mooi blijft de tuin, hoe ontspannen het kleine werken, hoe rustig het niet meer moeten, hoe leuk het kunnen stofzuigen en aardappelen schillen. En af en toe eens leven geven aan het leven, ook aan het beperkte of gekwetste leven, voor even.

En ooit... de ontroering bij het afscheid, vreugde doorheen pijn, dank doorheen verdriet, rust ondanks vrees en vooral de vrede voor wie ik achterlaat.

Zolang de angst mij niet verlamt zal ik leven.

Het zij zo,

Amen

d) alle aanwezigen schrijven iets rond 'joie de vivre' op een vliegertje

- **Lied:** Slechts bij geruchte (J. Delver / T. Löwenthal)
- **Verplaatsing naar het koorgedeelte** voor het delen rond brood en wijn.
- **Tafelgebed:** Moge ons verschijnen (H. Oosterhuis / T. Löwenthal)
- **Onze Vader**
- **Voorbeden:** Roep onze namen (H. Oosterhuis / T. Löwenthal)
- **Zegen en zending**
- **Slotlied:** Die mij droeg (H. Oosterhuis / T. Löwenthal)

